

Formanden henviste til det omdelte statistisk-skema, der viser, at det kun er et ret begrænset antal personer, der er gift i yngre aldre. Han udtalte, at det muligt er for tidligt at fastsætte 21-års alderen som grænse, men i løbet af ikke så mange år må man nok indstille sig på denne ægteskabsalder for mænd. På den anden side er 19 års alderen måske for lavt ansat.

Nik. Rosing udtalte, at han foretrak 19-års alderen som ægteskabsalder for mænd. Det var en gammel skik, at når en ung mand kunne få fangst, kunne han gifte sig. Overskred han 19-års alderen, betegnede han som ungkarl. Med tiden har dette ændret sig noget med erhvervet, men han anså stadig 19-års alderen for rigtigst.

Hendrik Olsen henlede opmærksomheden på, at der jo bliver flere og flere fastboende danske i Grønland, og han spurgte, om ægteskabsalderen i den grønlandske ægteskabslov ville gælde også for dem, og om en dansker kunne gifte sig med en grønlandsk kvinde under den danske lavalder.

Formanden svarede, at de fastboende danske ville falde ind under de samme regler som grønlanderne.

Jacob Nielsen bemærkede, at han var imod 21-års alderen, idet han var bange for, at den ville støtte umoralen.

Augo Lynge erklærede, at tendensen gik i retning af en senere ægteskabsalder, men han foretrak en ventil, så tidligere ægteskab kunne indgås.

Formanden ville personlig mene, at 20-års alderen for mænd, i hvert fald i en overgangstid, måtte være den rigtigste.

Peter Egede spurgte, på hvilket grundlag man var nået til aldersgrænserne i § 6.

Formanden troede, tallene 19 og 17 år var de tal, der gav udtryk for det almindelige ønske i befolkningen. Disse tal fremgik også af kirkeritualet.

Fr. Nielsen mente ikke, at et ungt par på 19 og 17 år kunne bære de samfundsbyrder, der i dag påhviler et ægtepar.

Formanden henstillede, at man samledes om ægteskabsalderen 20 år for mand.

Mar. Sivertsen sluttede sig hertil.

Fr. Lynge spurgte, hvornår præsterne laver ritualet om.

Gerh. Egede svarede, at præsterne måtte rette sig efter ægteskabslovens bestemmelser.

Ved afstemning angående ægteskabsalderen for mænd var der

4 stemmer for 19-års alderen,

7 stemmer for og 7 stemmer imod 21-års alderen og

10 stemmer for 20-års alderen,

Herefter var 20-års alderen vedtaget som ægteskabsalder for mænd.

Ved afstemning angående ægteskabsalderen for kvinder var der

ingen stemmer for 17-års alderen,

men 12 stemmer for 18-års alderen, der således er vedtaget som ægteskabsalder for kvinder.

Fr. Nielsen ønskede en bemærkning om, at ægteskabsalderen for mænd med tiden må tilstræbes at forhøjes til 21 år.

Formanden ville bemærke dette ved sagens tilbagesendelse til ministeriet. — *Formanden* bemærkede angående dispensationsretten, at denne formentlig burde lægges hos præsterne.

Peter Egede var i tvivl om, hvorvidt de anførte tal i § 6 blot var slynget ud, men tvivlede dog på, at et lovforslag kunne være så uforberedt. Han henviste til, at den juridiske ekspeditions undersøgelser i Grønland havde været meget grundige.

Formanden svarede, at tallene har stået i ritualet, og at den juridiske ekspedition har ment, tallene var de rigtige. Yderligere havde man gennem det udarbejdede statistiskskema belyst forholdet med tal.

Mar. Sivertsen svarede *Peter Egede*, at den juridiske ekspedition havde talt med kommunerådene og ikke så meget med befolkningen.

ad § 9:

Formanden bemærkede, at udtrykket „overøvrigheden“ normalt betegner amtmanden, i dette tilfælde dog landshøvdingen.

ad § 10:

Fr. Lynge spurgte, hvem der skulle give meddelelse til landshøvdingen.

Formanden svarede, at det måtte være den pågældende selv eller vedkommende præst, der tog initiativet til henvendelsen, jfr. også § 20.

Fr. Lynge var ikke tilfreds hermed.

Formanden tilføjede, at tilsvarende bestemmelse i Danmark tages af justitsministeriet. Præsten skal sikre sig, at der ikke